

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Dei Præsentia

Le Gaudier, Antoine

Coloniæ Agrippinæ, 1622

Cap. XXII. Quomodo in Deo præsentem remotissima quæque, & tam præterita quàm futura nobis quasi præsentia efficiantur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50583](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50583)

dam iustè nos exercet & punit
in hac vita.

Atque hoc modo vsi sunt
sæpissimè viri sancti pro ex-
ercitio præsentia diuinæ,
cùm maxima & spiritus sua-
uitate & fructu spirituali, cõ-
mendatque illum B. P. N.
in exercitio de amore spiri-
tuali.

CAPVT XXII.

*Quomodo in Deo præsentia re-
motissima quæque, & tam
præterita quàm futura nobis
quasi præsentia efficiuntur.*

DMIRABILIS
quoque hæc Dei
immensitas, non
tātum distita quæ-
que

que & loco remotissima nobis praesentia facit, sed etiam quae maximis temporum intervallis sunt vel iam praeterita, vel futura. Nam sicut ei sunt omnia praesentia, ita etiam cum seipsum nobis praesentem facit; quodam modo in seipso eadem praesentia exhibet, sic, ut non secus nos afficiat amabilissima eius bonitas, sapientia, potentia, iustitia, & aliae perfectiones in praeteritis illis & futuris relucens, quam in ijs quae modo geruntur. Ab ipso mundi initio plurima iam saecula fluxerunt; plurima in tanta temporum varietate facta sunt ante Christum, quae sacra historia in libb. Geneseos, Exodi, Regum,

Macha-

Machabæorum describit, plurima à Christo & post illum in vniuerso orbe, quæ Ecclesiastica historia ad hæc vsque tempora commemorat, de Ecclesiæ persecutionibus, hæresibus, Martyrum certaminibus, triumphis, miraculis. Plurima ad finem vsque contingunt; hæc omnia tempora, & vniuersa quæ in ijs facta sunt vnicum immensæ æternitatis Dei punctum cōtinet, & intuetur vt præsentia, nihil ei antiquum, & præteritum, nihil futurum, non potest obliuisci operum nostrorum bonorum, nullo vnquam momento ab ijs quæ olim commisimus, peccatis, oculos auertit, Christi Domini

mors

mors & Passio, & Sanctorum
 vita, pugnae & merita tam ei
 noua, ac proinde grata sunt,
 quam si hoc momento pri-
 mum offerrentur, aeternam
 Sanctorum suorum foelicitatem,
 & damnatorum poenas
 in hoc vno momento sic ha-
 bet praesentes vt non possit
 magis. *Intellexisti enim, O*
Domine, cogitationes meas
a longe, semitam meam, & fu-
niculum meum inuestigasti: tu
cognouisti omnia nouissima &
antiqua. Hoc admirabile thea-
 trum quod Beatis incredibili-
 lem voluptatem adfert, no-
 bis quoque non voluptatem
 tantum, sed ingentem et-
 iam utilitatem adferre po-
 test. Est enim spiritali con-

Psal.
 138.

sola-

solatione plenissimum, cum
sacram Scripturam antiquas
illas historias commemoran-
tem legimus, cum Psalmos
cantamus, cum Sanctorum
certamina, & vitam siue reci-
tamus in officio, siue legimus
audimusque, cum peccata no-
stra præterita recensemus,
Christi item actiones, Passio-
nem, mortem, & resurrectio-
nem cogitamus, cum futura
omnia prospicimus, hæc om-
nia etsi iam pridem facta sint,
tamen non vt præterita & an-
tiqua, ac quasi obliuione se-
pulta cogitemus, sed tanquã
in Deo præsentia, atque adeo
ijs afficiamur non secus atque
si essent ante oculos, quem-
admodum etiam ipsum Deum

ijs affici æquum est cogitare, siue vt sese inde glorificet, siue vt nobis benefaciat, aut etiam iusto nos iudicio pœnis debitis castiget, & humiliet ob peccata præterita, nisi Dei misericordia dimissa essent. Quæ tamen misericordissima & amabilissima misericordia Dei, etiam vt præsens cogitanda est, vt vno intuitu videamus quid & iustitia Dei exigat, & quid misericordia largiatur; atque admirabili modo & iustitiam eius simul & misericordiam in nobis glorificemus, sic enim Beati, misericordias Dei in æternum cantabunt.